

REPOROD

www.sindikat-preporod.hr

Riječ predsjednika

Ražan

Negdje tamo u ranu jesen u jednoj sam našoj tiskovini pročitao naslov „Kukuriku koalicija pravi ražanj, a zec je još uvijek u šumi“. Ispod naslova se našao tekst kojim se kritizirala podjela mandata i ministarskih mesta nekoliko mjeseci prije izbora. Srećom za kasnije izborne dobitnike u ovom se slučaju pokazalo da se nije radilo o ishitrenim izjavama, odnosno da se cijeli ovaj posao temeljio na valjanim procjenama. Autorica teksta je ovom prilikom, nogometnim žargonom rečeno „falila cili balun“, odnosno političari predvođeni Zoranom Milanovićem spornim su potezom pogodili „pravo u sridu“.

Prelistavajući ovih dana Prijedlog Državnog proračuna za 2012. i pokušavajući pri tome i ponešto suvislo napisati o, nakon Ustava, najvažnijem dokumentu u svakoj državi, nekako mi se sam od sebe nametnuo naslov koji sam apostrofirao u uvodnoj rečenici ovog uvodnika. Odmah na početku pokušat ću biti jasan i reći kako u cijeloj ovoj našoj hrvatskoj sumornoj proračunskoj priči „Ražan“ predstavlja njegovo visočanstvo „Državni proračun“, a zec nije jedan nego ih je više, toliko više da je teško i zamisliti zečinjak u koji bi svi stali. Zečevi su, da vas više ne držim, cijenjeni čitatelji, u daljnjoj neizvjesnosti, sindikalne organizacije, odnosno sindikati javnog i državnog sektora.

Premijerov nalog da skreće troškove funkciranja sustava znanosti, obrazovanja i sporta ministar Željko Jovanović je odradio uskratom dvaju materijalnih prava zaposlenicima, u cijelosti božićnica i regres, odnosno značajnim smanjenjem finansijskih sredstava potrebnih za isplatu naknade prijevoza i prekovremenog rada. Slično su postupili i Jovanovićevi kolege u drugim resorima. Posao je, usputno rečeno, brzopozetno i prilično brzopletno održan, zbog čega, blago rečeno, vrijeđaju objašnjenja pojedinih ministara o uspješnom okončanju mukotrpnnog posla. Pošteno govoreći moj je dojam da se pojedini ministri radeći na proračunu, neka mi se ne zamjeri još malo slikovitosti, i nisu baš vrući vode napili. Uzmeš svima jednako, ne zamaraš se pri tome „trivijalnošću“ da izvuči tri tisuće kuna iz džepa nije isto onome tko radi za četiri ili pet tisuća kuna i onome tko radi za 12 ili 15 tisuća kuna mjesечно, ono što ti je naloženo uzmeš kroz brisanje materijalnih prava koja najšira javnost ionako doživljava kao, u recesiskim vremenima, neprimjerenu povlasticu...

Na prvi pogled mogao bi se u cijeloj ovoj priči o „ražnu i zecu“ steći dojam da su novi ministri dobro odradili prvi ozbiljniji zadatak koji se našao pred njima. Ali, ne leži vraže, u svemu se ovome ili ne vidi ili ne želi vidjeti, da su sva ova prava, čak i novčani iznosi pojedinih prava, ugovorenji još uvijek važećim kolektivnim ugovorima. A u kolektivnim ugovorima, tom radničkom *Svetom pismu*, niti zarez nije moguće promjeniti bez suglasnosti obje strane potpisnice. Ako bi Vlada nešto i pokušala učiniti samoinicijativno tu je još i „zorovski“ kišobran. Na djelu je, kako bi se to agramerskim rječnikom reklo, dvostruki „zihernung“. Kako sve ovo dobro znaju i premijer i njegovi ministri, samo se od sebe nameće pitanje zašto se krenulo putem kojim se krenulo? Zašto se nije barem počušalo prethodno stvar usuglasiti sa sindikatima?

Objašnjenje cijele ove situacije, u kojoj se sindikate stavljaju pred svršen čin, na tragu je teze nekih poznavatelja sindikalnih prilika da vlast sindikate procjenjuje akcijski toliko slabima, da većini sindikata javnih i državnih službi na kraju i neće preostati ništa drugo nego da prihvate restrikcijska rješenja koja će im u formi „take it or leave it“ biti predložena. Želim vjerovati, da iza tih nekih budućih konkretnih sindikalnih ustupaka, ako ih i kada ih bude, barem neće stajati i neke buduća trampa kroz koju će radnici ostati bez prava, a sindikalisti zadržati povlastice. Također, nadam se da je radništvo u državnim i javnim službama u ovoj zemlji dovoljno sazrelo da mu se više neće moći prodavati rog pod svjeću, odnosno da će sindikalni članovi, jednom za svagda, k vragu poslati one sindikaliste koji će ih uvjeravati kako su još sve u svemu dobro i prošli jer će im se oduzeto 2012. vratiti, na primjer, 2022. godine! Sjećanje na 2006. godinu, odnosno na 2009. ili 2011. još uvijek živi, ako nigrde drugdje, a ono u glavama nas nepopravljivih sindikalnih optimista.

PREPOROD O PRIJEDLOGU DRŽAVNOG PRORAČUNA

Prosvjeta opet spašava državu!

Prijedlog državnog proračuna na konferenciji za tisak održanoj 14. veljače komentirao je predsjednik Preporoda Željko Stipić nazvavši ga Rubikonom na kojem Vlada prolazi ili pada.

– Valja se prisjetiti Plana 21 vladajuće koalicije u kojemu je između ostalog predviđeno čak 17 konkretnih mjera kojima bi se trebalo poboljšati stanje u sustavu odgoja i obrazovanja. Proračun nije samo dokument za ovu godinu, jer on sadrži projekcije i za sljedeće dvije godine, pa se iz toga može iščitati negativan trend, odnosno ne predviđa se nikakvo povećanje izdvajanja za obrazovanje niti u sljedeće dvije godine, to znači da se je istoga trena odustalo od gotovo polovice mjera iz spomenutog Plana 21.

Stipić nastavlja da pažljivom promatraču ne može promaći činjenica da se proračun u dijelu koji se odnosi na finansiranje znanosti, obrazovanja i sporta, sadržajno najvećim dijelom nastavlja na lanski i predlanski proračun.

– Ovo je proračun kontinuitet. Već nekoliko godina smanjivane su gotovo sve proračunske stavke. Tako je stavka opremanja osnovnih i srednjih škola lektirom 2009. godine „teška“ skoro 10 milijuna kuna u proračunu za 2010. godinu „netragom nestala“ uz obećanje da će se ponovno uvesti 2011., što se, dakako, nije dogodilo. Sada se učenička lektira više uopće ne pojavljuje kao stavka u državnom proračunu. Tako imamo absurdnu situaciju da je Zakonom o odgoju i obrazovanju propisano da se iz državnog proračuna finančira i „nešto“ što u državnom proračunu uopće ne postoji.

Božićnica, regres, prijevoz

Unatoč najavama pojedinih političara da u Prijedlogu državnog proračuna nisu sadržane uštede koje bi se ostvarile neisplatom božićnice i regresa, na žalost, smanjenje stavke 312 (Ostali rashodi) u osnovnim školama za 108, a u srednjim školama za 57 milijuna, (**ukupno 165 milijuna**) predstavlja realizaciju nauma o ukidanju dvaju važnih materijalnih prava. Druga pak stavka, odnosno stavka 321 (Naknada troškova zaposlenima) kojom je za zaposlenike u osnovnoškolskim ustanovama predviđeno smanjenje s lanskih 239 na ovogodišnjih 157 milijuna, odnosno smanjenje za 82 milijuna, najava je uspostave značajno strožih kriterija za ostvarivanje prava na naknadu mjesnog i međumjesečnog

Glasilo Sindikata
zaposlenika
u hrvatskom školstvu
Preporod
Petrinjska 59a,
10000 Zagreb

Izdavač: SZHŠ Preporod
Uredništvo: Gordana Kovač-Bluha
Sebastijan Troskot
Sonja Mudrić
Urednik: Željko Stipić
Priprema i tisak: Denona d.o.o.
Glasilo je besplatno; prijavljeno je
Ministarstvu kulture sektoru za in-

formiranje 19. lipnja 1995. godine,
klasa: 008-02/95-01-01,
ur-boj: 532-03-5/2-95-01/142.
Rješenjem Ministarstva kulture
od 6. srpnja 1995. godine
klasa: 612-10/95-01-1267,
ur-boj: 532-03-1/7-95-01.
Glasilo je oslobođeno poreza

snog prijevoza zaposlenika. Valja reći da samo temeljem neisplate ili nepovoljnije definirane isplate ova tri materijalna prava, zaposleni u osnovnim i srednjim školama sa skoro 250 milijuna kuna bi sudjelovali u restrikcijskom proračunu za ovu godinu.

Izgradnja školskih objekata

Iz stavke kapitalnih investicija vidljivo je u kojoj će se mjeri državni proračun uključiti u izgradnju novih osnovnoškolskih i srednjoškolskih objekata. Prije nekoliko godina radilo se o respektabilnom iznosu iz kojeg je sufincirana izgradnja više desetaka škola i sportskih dvorana, koji je danas dovezen je gotovo do karikaturalnosti. U osnovnom su školstvu tako kapitalne investicije s lanskih 44 svedene na 22 milijuna, dok su u srednjem školstvu radi o smanjenju s 21 na samo 8 milijuna. Priča je tako u osnovnom školstvu spala na dvije škole, u srednjem školstvu na dvije škole, jednu sportsku dvoranu i jedan učenički dom. S ovakvim izdvajanjima za izgradnju objekata, odnosno novcem dostatnim za izgradnju jedne škole za 500 učenika, Hrvatska će još barem deset godina biti zemlja s trosmjenskom nastavom, a san o jednoj smjeni bit će moguć tek u idućem stoljeću.

Nastavna oprema i pomagala

Rad u suvremenoj školi nezamisliv je bez stalnih ulaganja u nabavu nastavnih pomagala. Prije tri godine je za opremanje osnovnih škola izdvojeno 13,5 milijuna, za opremanje strukovnih škola radioničkom i kabinetskom opremom 12,6 milijuna, za računalnu opremu u srednjim školama 28,5 milijuna, u osnovnim školama 14,5 milijuna. Ni jedne od ovih stavki u Proračunu za 2012. godinu nema, odnosno za finansiranje ukupne dugotrajne imovine u osnovnim i srednjim školama predviđeno je jedva tridesetak milijuna kuna.

Nasilje u školama

Za pohvaliti je povećanje sredstva za programe borbe protiv nasilja u školama s prošlogodišnjih jedva 227 000 na 1 milijun. No, ako se zna da smo 2004. godine izdvajali 1,1 milijun, a 2007. 1,4 milijuna, onda smo se vratili na brojke od prije 8 godina. Gotovo podudarne su i brojke vezane za financiranje programa borbe protiv ovisnosti među učenicima. Nadalje, iz proračuna se iščitava i izostanak vjere u pozitivne promjene. Za obrazovanje se i u projekciji proračuna za 2013. i 2014. godinu predviđaju jednaka sredstva kao i u 2012. godini, što znači da ili se ne vjeruje u rast BDP-a, ili se čak ni u povećanom Državnom proračunu ne predviđa povećanje sredstva koja se izdvajaju za obrazovanje.

Stipić je Vladu prigovorio i zbog nejednakog pristupa rješavanju problema. Sve ono što se uštedjelo na zaposlenima pripasti će lokalnim prijevoznicima koji će na račun preskupog prijevoza za učenike održavati na životu ekonomski neopravдан lokalni prijevoz stanovnika, jer cijena učeničkog prijevoza u takvoj varijanti rješavanja problema nije nikakvih četredeset milijuna kuna, nego se radi o deseterostruko većem iznosu. U tom kontekstu Stipić je apostrofirao i političku nemoć ministra Jovanovića pored kojega je ministar Čačić „bočnim udarcem“ na Proračun, uspio za prijevoznike ugrabitи sve ono što je ministar Linić oduzeo zaposlenima u obrazovanju.

– Ugradnjom ušteda na materijalnim pravima iz kolektivnih ugovora u Državni proračun prije nego što je o tome postignut bilo kakav dogovor sa sindikatima, odnosno činjenica da su sindikati dovedeni pred svršen čin, dodatno će se antagonizirati socijalni odnosi u Republici Hrvatskoj. Odgovornost za ovakvo stanje je isključivo na Vladu Zorana Milanovića – zaključio je Željko Stipić.

Milan Novačić

Ako se po jutru dan poznaje...

U samo osamnaest dana ministar Jovanović triput se sastao s predstavnicima Preporoda na radnim sastancima na kojima se raspravljalo o Državnom proračunu, ali i o drugim pitanjima važnim za funkciranje odgojno-obrazovnog sustava. I tim povezom poručio je da želi suradnju s prosvjetnim sindikatima i da neće kao njegovi prethodnici ignorirati ne samo stavove nego i postojanje Sindikata Preporod

Međusobno upoznavanje

Na sastanak predstavnika Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta i predstavnika sindikata koji djeluju u području odgoja i obrazovanja održanog 31. siječnja, odazvali su se sa sindikalne strane Božena Strugar, predsjednica Sindikata radnika u predškolskom odgoju i obrazovanju Hrvatske i Željko Stipić, predsjednik Sindikata zaposlenika u hrvatskom školstvu Preporod. Predstavnici ostalih pozvanih sindikata, Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja, Nezavisnog sindikata zaposlenih u srednjim školama Hrvatske, Sindikata hrvatskih učitelja i Sindikata odgoja i obrazovanja Hrvatske, nisu se odazvali pozivu uz obrazloženje da ne žele sudjelovati na sastanku na koji je pozvan i predstavnik Sindikata Preporod. Cilj je sastanka bio, kako je stajalo u pozivu „međusobno upoznavanje, te iniciranje dijaloga o pitanjima od zajedničkog interesa, a u svrhu daljnog razvoja socijalnog partnerstva”.

U ime Ministarstva na sastanku su sudjelovali ministar Željko Jovanović, zamjenica ministra Marija Lugarić, ravnatelji Uprava Saša Zelenika i Ankica Nježić, glavna tajnica Sara Sanelia Butorac. Otvarajući sastanak ministar Jovanović je naglasio kako sastanak nije formalne naravi, te kako je jedini njegov smisao međusobno upoznavanje predstavnika prosvjetnih vlasti i predstavnika obrazovnih sindikata. Ujedno ministar je izrazio željanje što se predstavnici drugih sindikata nisu odazvali pozivu. Marija Lugarić, pomoćnica ministra, u svom je obraćanju predstavnicima sindikata istaknula kako je sasvim izvjesna isplata prosvjetnog dodatka od 2,3 posto predviđena za srpanj 2012. godine, kako će se nastaviti svi poslovi vezani za izradu Kurikulumi i kako će se sagledati održivost pojedinih odredbi važećih Pedagoških standarda.

Predstavnik Preporoda je istaknuo kako se nuda da će iz neodazivanja na sastanak predstavnika pojedinih sindikata novi ministar izvući odgovarajuće pouke. „Zasebni sastanci vode u zasebne pregovore, zasebni pregovori vode u zasebna potpisivanja kolektivnih ugovora. Sve ovo zajedno pretvara socijalni dijalog u kaos

u kome su za sada jedni uvijek prolazili bolje, na štetu nekih drugih” – komentirao je predstavnik Preporoda. U nastavku je predstavnik Preporoda ukazao na tri problema s kojima je posebnim dopisima već prethodno upoznao ministra. Na potrebu smanjivanja nepotrebnog administriranja u školama predsjednik Preporoda je upozorio kroz problem vođenja evidencije radnog vremena zaposlenika, a upozorio je i na problem primjene Pravilnika o ocjenjivanju te na probleme izričanja pedagoške mjere tretmana produženog stručnog postupka (Dopis od 2. siječnja 2012.). Na kraju sastanka, ministar je još jednom izrazio punu spremnost da se o svim važnim pitanjima svoga budućega rada redovito konzultira s predstvincima socijalnih partnera.

Državni proračun

U pozivu za sastanak 9. veljače upućen Sindikatu Preporodu naznačeno je da se namjerava razgovarati o Prijedlogu Državnog proračuna za 2012. godinu. Sa sindikalne strane na sastanku su sudjelovali Gordana Kovač-Bluha, predsjednica Glavnog vijeća Preporoda i predsjednik Sindikata Željko Stipić, a u ime Ministarstva sudjelovali su ministar Željko Jova-

zne Uredbe 3 posto, 5 posto, 7 posto i 9 posto, odnosno s mogućnošću da se nade rješenje za problem proistekao iz zakonske neutemeljenosti ove Uredbe.

Predstavnici Preporoda su izrazili željenje što ministar nije uvažio sugestiju s prethodnog sastanka, odnosno da je prišao na odvojene sastanke s obrazovnim sindikatima. Također, sa sindikalne strane je upozorenje kako ni jedna od predloženih ušteda nije ostvariva bez prethodno postignutog dogovora sa sindikatima. Među planiranim uštedama Vlada je autonomna jedino u realizaciju uštede na zdravstvenom doprinisu. Predstavnik Preporoda je podrobno upoznao ministra i njegovu zamjeniku s problemom Uredbe 3, 5, 7 i 9 posto. Razlozi za donošenje Uredbe, posljedice Uredbe na visinu plaća učitelja i nastavnika te razlozi izostanka pravne utemeljenosti Uredbe – argumenti su s kojima bi ministar znanosti, obrazovanja i sporta trebao braniti stav da je jedino rješenje za ovaj problem dočišće Uredbe identičnoga sadržaja.

Prva neslaganja

Ovaj je sastanak s ministrom Jovanovićem 15. veljače zatražen je sa sindikalne strane. U molbi za održavanjem žurnog

Poštovani gospodine Stipić,

Zahvaljujem na sadržajnoj i kvalitetnoj raspravi na našem zadnjem sastanku, dio argumenta iskoristio sam u protekla 3 dana u razgovoru s ministrom financija i premijerom, te sa zadovoljstvom mogu reći da smo postigli odličan dogovor po kojem nikakvog smanjenja osnovne plaće neće biti. Dakle, neće se dirati dodatak temeljem nevažeće uredbe, ali predlažem da u najskorije vrijeme sjednemo i dogovorimo model zakonskog reguliranja te uredbe...

Dr. sc. Željko Jovanović,
mail od 13. veljače 2012.

nović, zamjenica ministra Marija Lugarić. Ministar je prethodno s predstavnicima obrazovnih sindikata održao dva odvojena sastanka jer su predstavnici pojedinih sindikata zatražili pojedinačne sastanke. Razlog odbijanja zajedničkog sastanka je sudjelovanje predstavnika Preporoda. Ministar je predstavio sljedeće namjere kojima će ostvariti uštede: božićnica (110 milijuna kuna), regres (110 milijuna kuna), smanjivanje zdravstvenog doprinosa s 15 na 13 posto (150 milijuna kuna) i ušteda na naknadama za prijevoz zaposlenika u osnovnoškolskim ustanovama. Na kraju ministar je predstavnike Preporoda upoznao s problemom famo-

sastanka navedeno je kako se želi raspraviti problem Proračuna za 2012. godinu, problem primjene instituta suglasnosti ministra na izbor ravnatelja i problem javne prezentacije pojedinih poteza i odluka prosvjetnih vlasti. Na sastanku nije sudjelovao nitko osim predsjednika Sindikata i ministra. Na početku sastanka predstavnik Sindikata iznio je više primjedbi na ponašanje prosvjetnih vlasti u vezi s Prijedlogom državnog proračuna. Prvo je istaknuto kako se potpunim promašajem pokazalo iznošenje projekcije državnog proračuna za 2013. i 2014. godinu.

Spomenutim predviđanjima poslana je višestruko štetna politička poruka kako u

idućim godinama neće biti niti rasta državnog proračuna niti će rasti izdvajanje za obrazovanje. Potom je upozorenje da se nikako nije smjelo planirane uštede ugraditi u proračun, a tek potom o njima, ostvarivim jedino kroz izmjene važećih kolektivnih ugovora, raspravljati i pregovarati sa sindikatima. Intervencija u proračun s unošenjem troškova prijevoza srednjoškolaca predstavlja dvostruki promašaj. Ako novca ima onda ga se moglo pametnije utrošiti. Nedopustivo je osim toga „petljanje“ drugih ministara u izradu dijela Proračuna koji se odnosi na obrazovanje.

Nepotrebne „projekcije“ ministar je objasnio praksom uspostavljenom u izradi dosadašnjih proračuna, ophođenje sa sindikatima nedostatkom vremena zbog nadzora kreditnih agencija. S trećom sindikalnom primjedbom ministar se u potpunosti složio. U svezi s institutom ministrove suglasnosti sa sindikalne je strane ministar detaljno upoznat s razlozima uvođenjem spornog instituta. Institut je naime uveden da bi se, u situaciji kada za to postoje ozbiljni razlozi, ministru omogućilo da, mimo volje upravljačkih tijela u školama, osigura interes Republike Hrvatske pri upravljanju pojedinim školskim ustanovama. Iako se kroz razgovor nije govorilo o konkretnim problemima, ministar je apostrofirao nekoliko slučajeva u kojima je procijenio kako iz dokumentacije koja je njemu bila dostupna nije bilo sasvim razvidno kako pojedini ravnatelji treba uskratiti suglasnost. Sindikalni predstavnik je upozorio ministra da je pojedinim njegovim odlukama dezavuiran institut suglasnosti, odnosno da si je, slikovito rečeno, ministar „vezao ruke“.

Na kraju se govorilo i o medijskoj prezentaciji konkretnih poteza prosvjetnih vlasti. Sa sindikalne strane je istaknuto kako je gotovo opći stav kako urednika tako i novinara svojevrsna zatvorenost prosvjetnih vlasti pred medijski interesom. Ministar se dijelom složio s ovakvim stavovima, pravajući postojeće stanje „uhodavanjem“ i gladu medija za informacijama. Također, izrazio je uvjerenje da će kroz neka kadrovska rješenja koja će tek uslijediti doći do značajnijih pomaka i po ovom pitanju. Ministar je, na kraju, još jednom zahvalio na svim sugestijama koje su stigle iz Sindikata Preporod, te je izrazio otvorenost i za sve будуće prijedloge koji će mu stizati od Sindikata Preporod. A da je saslušao upozorenja Preporoda svjedoči i činjenica da je upravo Vladinim amandmanom na vlastiti proračun odjednom pronađeno 4 milijuna kuna za školsku lekturu, pa se može reći da je to makar i skromna proračunska pobeda Preporoda koji je jedini ukazivao na ovaj problem.

Vrijeme je za nove ljudе

POGLEĐ IZ BAZE

Već dvadeset godina radim u školi. Promijenio sam nekoliko škola. U gotovo svakoj od njih postojala je i sindikalna organizacija. Sindikalni povjerenici su iz različitih motiva i s različitim elanom vodili svoje podružnice. Većina, nažalost, prihvatala je vođenje sindikata zato jer im je nedostajao koji sat do norme, neki su prihvatali to mjesto na prijedlog ravnatelja i podružnice vodili uz pomoć tih istih ravnatelja. Danas kada sam i sam sindikalni povjerenik, a na temelju svog dosadašnjeg iskustva, mogu reći da su rijetki povjerenici koji pošteno obavljaju dužnosti sindikalnog povjerenika. Takvi povjerenici redovito dolaze na sindikalne

sastanke, ne pada im napamet izostati sa Skupštine Sindikata, njihova oglasna ploča uvijek je puna aktualnih informacija, oni staju u zaštitu radnika kad ravnatelj nekog proziva zbog većeg ili manjeg propusta. Nasuprot ovakvim našim sindikalnim povjerenicima postoje i sindikalni povjerenici koji ništa ne rade, koji su u vječnom podaničkom odnosu prema svim autoritetima u školi, od ravnatelja do predsjednika školskog odbora. Svoju lojalnost oni nerijetko znaju na različite načine čak i osobno naplatiti.

Velik je problem kad sindikalni povjerenik ne štiti interese radnika i njihovo dostojanstvo, no problem je još veći kada to isto ne čini onaj kome je na vođenje povjereni

primjerice cijela jedna sindikalna središnjica. U Hrvatskoj ne manjka primjera čak ni da se čelnik jedne sindikalne središnjice u svome radu vodi podaničkim odnosom prema Vladi, Ministarstvu i ministru. Bez nekog većeg interesa javnosti prošlo je čak „buđenje članstva“ u Matici hrvatskih sindikata koje je okrenulo leđa Vilimu Ribiću i time kaznilo njegov podanički odnos prema vlasti i pogrešne odluke tijekom posljednjih godina. Maticu je lani odjednom napustilo 34 tisuće članova iz čak 7 značajnih sindikata.

Umjesto da iz svega ovoga izvuče odgovarajuće pouke Ribić ovih dana, hvaleći povećanje stope PDV-a, ističe: „Kad bih ja bio na vlasti ja bih isto tako postupio“. Premijer Milanović uistinu se mora zamisliti nad ovom pohvalom, jer ona dolazi od čovjeka koji je hvalio sposobnost Ive Sanadera, a za Jadranku Kosor je kazao

da ga ispunjava nadom. Sindikalac Ribić nastoji uvijek biti što bliže uz vlast. Njemu bi valjda najviše odgovaralo da bude u Vladi.

Sindikat nikada ne treba štititi vlast, nikada ni na koji način ne treba podržavati vlast i biti u podaničkom odnosu prema vlasti. Sindikat treba štititi interese radnika, njihovo dostojanstvo i materijalna prava. Znači li išta kolegi Ribiću činjenica da 34 tisuće sindikalnih članova traži njegov odlazak? Nije li i u sindikatima napokon došlo vrijeme za nove ljudе?

Ovih je dana Vlada najavila i pregovore o pravima iz kolektivnog ugovora. Sindikalnih spavača kao da se sve ovo i ne tiče. Vremena su suviše ozbiljna i definitivno hrvatskom radništvu ne trebaju niti pospani sindikalni povjerenici, a kamo li pospane sindikalne vode.

Igor Šarić

Novu smo vlast dočekali spremni

S novim ministrom smo ostvarili suradnju već na početku njegova mandata

U subotu, 18. veljače, održana je 3. sjednica Glavnog vijeća na kojoj se, uobičajeno je već, podnosi izvještaj o djelovanju sindikata u protekloj godini i planira se djelovanje u ovoj godini. Na sjednici su uz članove Glavnog vijeća sudjelovali i predsjednici županijskih vijeća koji nisu u sastavu samog tijela – kolege Ljupko Bilić, Goran Kauzlarić, Filip Mamić i Toni Svoboda. Dijelu sjednice u kojem se raspravljalo o finansijskom izvješću i planu nazočila je predsjednica Nadzornog vijeća Sindikata Marija Benić. Na početku sjednice minutom šutnje sa zahvalnošću su se članovi Glavnog vijeća prisjetili člana Predsjedništva Sindikata i voditelja Područnog ureda u Splitu, Marka Ružića.

Iзвјешће о radu Sindikata podnio je predsjednik Sindikata Željko Stipić. Naravno, ove je godine izvještje podneseno za razdoblje nakon održane Skupštine u listopadu prošle godine, a ne za čitavu godinu. Ovaj su četveromjesečni period djelovanja Sindikata značajno obilježile dvije činjenice. Prva je vezana uz tešku bolest i smrt Marka Ružića, prvog suradnika Predsjednika Sindikata. Druga je važna činjenica smjena vlasti koja se dogodila u prosincu 2011. i koja je za posljedicu imala i važne kadrovske promjene u Ministarstvu obrazovanja.

Preporod nije političke promjene dočekao nespreman. Novog smo ministra, Željka Jovanovića, dočekali s temeljitim analizom situacije u hrvatskom školstvu i brojnim konkretnim prijedlozima. Vrlo su brzo uspostavljeni kontakti

s dvije najviše pozicionirane osobe, zamjenicom ministra Marijom Lugarić, a već su se tri puta sastali predstavnici Preporoda s ministrom Jovanovićem.

Osim toga, ministru su od strane Sindikata upućena i tri maila u kojima smo nastojali ministra upoznati s gorućim problemima, ali i dati određene sugestije za njihovo rješavanje. Prema mišljenju Željka Stipiće, jedna od većih do sad učinjenih pogrešaka nove obrazovne vlasti jest to što se, bez slaha za sugestije struke, donijela i provela politička odluka o spašanju dvaju uprava – za osnovno i za srednje školstvo. Osim što se radi o golemim sustavima u kojima je zaposleno oko 70.000 ljudi, radi se isto tako o sustavima za koje u Zakonu o odgoju i obrazovanju vrijede mnoge različite odredbe, sustavima sa zasebnim kolektivnim ugovorima, pedagoškim standardima i mnogobrojnim različitim podzakonskim aktima.

Novog smo ministra upozorili na još tri važna problema. Prvi je kronični problem nepotrebogn administriranja nametnutog zaposlenicima škola, posebno razrednicima, kroz evidenciju radnog vremena, ematicu, provođenje pedagoške mjere produženog stručnog postupka i Pravilnika o ocjenjivanju. Drugi je problem instituta davanja suglasnosti na izbor ravnatelja s kojim očito ministar Jovanović nije dovoljno upoznat ili ne razumije njegovu svrhu. Treći, i svakako najvaž-

niji, problem odnosi se na dočinjanje državnog proračuna za 2012. godinu. Iz Prijedloga državnog proračuna predstavljenog javnosti 13. veljače jasno je vidljivo da njime nisu predviđeni potrebni iznosi za isplatu regresa i božićnice za 2012. godinu, a projekcije ulaganja u obrazovanje za sljedeće dvije godine nisu ni na tragu poruka premijera Milanovića o poboljšanju stanja s državnim financijama u nekoliko idućih godina.

Finansijsko izvješće za 2011. godinu podnijela je predsjednica Nadzornog vijeća sindikata Marija Benić. Nadzorno vijeće sastalo se 18. veljače i temeljito pregledalo finansijsko poslovanje Sindikata. Zaključeno je da je finansijsko poslovanje uredno vođeno, te je bilo uskladeno s važećim zakonima i propisima. Odstupanja od finansijskog plana za 2011. godinu bilo je u rashodovnom dijelu, gdje je trošak za sudske troškove vođenja sporova, putne troškove i samo održavanje Skupštine bio nešto veći od predviđenog, ali je u konačnici sindikat poslovao pozitivno i stabilno. Nakon rasprave, Glavno je vijeće jednoglasno prihvatiло podneseno finansijsko izvješće, a zatim i finansijski plan za 2012. godinu.

Budući da je Skupština Sindikata u listopadu prošle godine prihvatiла prijedlog Izmjena i dopuna Statuta, te samim time i novi ustroj Sindikata, javila se potreba za mijenjanjem više akata Sindikata, od kojih je jedan od najvažnijih Pravil-

nik o finansijsko-materijalnom poslovanju. Najviše se novosti u Pravilniku odnosi na naknade dužnosnicima i članovima tijela sindikata. Novim se Pravilnikom nastojalo maksimalno racionalizirati trošenje sindikalnog novca. Više će se do sada vrednovati konkretni izvršeni poslovi i sudjelovanje na sjednicama sindikalnih tijela. Za svakog je dužnosnika u iznos naknade određen i obim poslova koje u Sindikatu treba obavljati, a samim time i za izvršeno snositi odgovornost.

Dio sjednice Glavnog vijeća posvećen je radu Blagajne uzajamne pomoći, čiji je broj članova u stalnom porastu. Kako bi se još više unaprijedilo njezino funkcioniranje, predložene su i jednoglasno prihvaćene Izmjene i dopune Pravilnika o radu BUP-a. Izvješće o radu BUP-a podnio je Sebastijan Troskot. Posebno je istaknuto zadovoljstvo članova koji su do

sada koristili kredite, a i korist od sklopljene police osiguranja koja oslobađa jamce od bilo kakvih obveza i u slučajevima smrti člana. Za buduće članove Savjeta BUP-a izabrani su Irena Levačić, Vladimir Gudelj-Velaga i Sebastijan Troskot.

Biljana Pavelić, predsjednica međuzupanijskog vijeća Središnja Hrvatska, podnijela je izvješće o jednokratnim finansijskim pomoćima isplaćenim u 2011. godini. Ukupno je isplaćeno 72.000 kuna pomoći za 36 naših članova. U najvećem broju slučajeva radio se o pomoći kolegama koje su zatekle teške bolesti ili druge zastista teške situacije u kojima je ugrožena egzistencija samog člana ili članova njegove obitelji. Za članove Komisije koja odlučuje o dodjeli nepovratne finansijske pomoći izabrani su Gordana Kovač-Bluha, Biljana Pavelić i Ljubomir Mitrović.

Sonja Mudrić

U SPOMEN

Zvonko Drakšić

(1955. – 2012.)

OŠ Kupljenovo, OŠ Luka

Umro je naš kolega, prijatelj i učitelj Zvonko Drakšić. Vjest je to koja je 11. veljače ove godine šokirala sve one koji su poznavali kolegu Zvonka Drakšića. Zvonko Drakšić rođen je 3. svibnja 1955. u Zagrebu. Diplomirao je na Pedagoškoj akademiji 1978. godine i stekao zvanje nastavnika tjelesne i zdravstvene kulture. Cijeli svoj radni vijek proveo je radeći posao koji je najviše volio i koji je najbolje znao: poučavao je djecu tjelesnoj i zdravstvenoj kulturi.

Zvonko Drakšić je bio sportaš od glave do pete. Veslanje, kajakaštvo, rafting, planinarenje, nogomet. Posebna strast kolege Drakšića bili su ekstremni sportovi. Osnosnost je Zvonka odvajkada posebno privlačila. Zvonko je cijelokupnim svojim životom svjedočio da je fizička aktivnost alfa i omega zdravog života. Umro je naš Zvonko, a kako bi drugačije, na planinarenju, jednog hladnog zimskog jutra.

Bio je kolega Drakšić i sindikalac. I to kakav! Sindikalac kakvog bi poželjela svaka podružnica, svaki sindikat. Energičan, kratak, jasan i konkretan u svom svakodnevnom sindikalnom djelovanju. Naš je sindikalac Zvonko uvijek bio na pravoj strani, strani obespravljenog radnika. Zvonkovim preranim odlaskom s ovoga svijeta mnogo će izgubiti i njegove škole i njegove podružnice i Županijsko vijeće Preporoda u Zagrebačkoj Županiji i njegov Sindikat Preporod. Svima koji smo Zvonka poznavali trajno će nedostajati Zvonkov profesionalni i sindikalni angažman, Zvonkov smijeh, optimizam, vedrina i polet.

Godine, prijatelju, ne čekaju nikoga

Marku Ružiću

*Govorio mi je,
jedan je život, neću se s njim kockati,
neću užalud trošiti vrijeme na ništa,
hodati ću sigurnim korakom,
mislit ću široko i pobijedit ću
te balvane sa znanjem i dobrotom.
Govorio mi je,
kako učitelji trebaju svakog dana
u radu s djecom utkati dio sebe
da ne bi pred kraj svoga života
kopkali po duši misli zaostale, dok im srce zebe.
Jedne se subote povjerio i meni,
onako kako se cijelog života povjeravao svojoj Neni
da čovjek ne bi trebao puzati, beskorisno, kao po žici,
da su nam danas potrebiti pametni i hrabri ljudi
koji će idejama i životu dati
onoliko koliko su im široki vidici.
Dok sam promatrao njegove sjajne oči
i njegov odlutali pogled negdje daleko,
spomenuh, onako spontano, kao malo dijete, Ivu Andrića:
„Što ne boli, to nije život
Što ne prolazi to nije sreća“, a on kroz smijeh uzvraća:
„I noću i danju nemiran sam zbog toga,
a godine, prijatelju, ne čekaju nikoga.“*

Velimir Karabuva

U SPOMEN

Mila Gačić

(1958. – 2012.)

SŠ Ivana Trnskoga

Dana 9. veljače 2012. godine iznenada je preminula Mila Gačić i zauvijek napustila svoje radno mjesto profesora biologije u Srednjoj školi Ivana Trnskoga u Hrvatskoj Kostajnici. Rođena je 31. svibnja 1958. u Karlovcu, ali je cijelo djetinjstvo provela u Bosanskoj i Hrvatskoj Kostajnici.

Kao profesorica počela je raditi 1987. godine, najprije u srednjoj školi u Dvoru, a godinu kasnije u Kostajnici. Kroz 25 godina staža obrazovala je mnoge generacije i odgojila naraštaje mladih koji su stasali u moralne i odgovorne ljudi. Kao profesor biologije ulijevala je mladima ljubav prema prirodi, prema prelijepom kostajničkom kraju, a zahvaljujući njenom predanom radu škola je stekla status Međunarodne Eko-škole. Mila Gačić bila je koordinator eko-škole i pokreća mnogih projekata koji su provođeni u sklopu očuvanja okoliša, primjerice uređenje obala Une, izrada fitocenološke snimke brda Djeda, zaštita Une od plastičnog otpada i slično.

Kolegica Gačić je uza sve svoje nastavničke obveze obnašala i dužnost sindikalne povjerenice Preporoda u Srednjoj školi Ivana Trnskoga u Hrvatskoj Kostajnici. Njezina prerana smrt predstavlja težak i nenadoknadiv gubitak njezinog obitelji, kolegica i učenicima i nastavnicima škole u kojoj je radila, članicama i članovima njenih sindiklanih podružnica, kolegica i kolegama iz Županijskog vijeća Sisačko-moslavačke županije te svim članovima Sindikata zaposlenika u hrvatskom školstvu Preporod.

